

Nr 157.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1920 kl. 1/2 6 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående
beredande av kostnadsfri ledighet åt vissa extra ordinarie
befattningshavare i tullverket jämte en i ämnet väckt
motion.* (3:e avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 12 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 279, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att, räknat från och med år 1920, befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlöning må åtnjutas av e. o. notarier å generaltullstyrelsens kansli, e. o. kammarskrivare i generaltullstyrelsens byråer och e. o. vaktmästare hos generaltullstyrelsen och dess avdelningar ävensom e. o. tjänstemän av högre eller lägre grad vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning under femton dagar årligen, i den mån sådant prövas kunna ske utan hinder för göromålsens behöriga gång, under förutsättning att vederbörande under hela närmast föregående kalenderår bestritt avlönad tjänstgöring i tullverket, dock att den tid, varunder befrielse från tjänstgöringsskyldighet åtnjutits på grund av sjukdom, militär tjänstgöring, offentligt uppdrag eller — under en tid av sammanlagt en vecka — enskilda angelägenheters ombesörjande icke skall räknas någon till last i och för erhållande av ifrågavarande förmån.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

I sammanhang härmed har utskottet till behandling förehaft en av herr *Edv. Johansson* i Stockholm inom andra kammaren väckt motion, nr 367, däri hemställts, att riksdagen vid bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 279 ville giva beslutet den avfattning, som återfinnes i generaltullstyrelsens underdåniga, i propositionen införda hemställan till Kungl. Maj:t i samma ärende.

I fråga om de skäl motionären anført till stöd för sin framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt generaltullstyrelsens, av motionären förordade förslag borde den tid för enskilda angelägenheters vårdande, som skulle vara vederbörande medgiven utan att de därför förlora rätt att erhålla befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlönning bestämmas till en månad.

Utskottet, som funnit billighetsskäl tala för, att semesterledighet medgives nu ifrågavarande befattningshavare, har i likhet med motionären funnit den ledighet för egna angelägenheters ombesörjande, som enligt Kungl. Maj:ts förslag icke skulle utgöra hinder för nu ifrågasatt förmån, väl knappt tilltagen. Att utsträcka ifrågavarande tid på sätt motionären föreslagit, har utskottet dock icke kunnat tillstyrka, utan får utskottet förorda, att tiden bestämmes till femton dagar.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet får sålunda hemställa,

att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande proposition och herr *Johanssons* i Stockholm ovanberörda motion medgiva,

att, räknat från och med år 1920, befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlönning må åtnjutas av e. o. notarier å generaltullstyrelsens kansli, e. o. kammarskrivare i generaltullstyrelsens byråer och e. o. vaktmästare hos generaltullstyrelsen och dess avdelningar ävensom e. o. tjänstemän av högre eller lägre grad vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning under femton dagar årligen, i den mån sådant prövas kunna ske utan hinder för göromålsens behöriga gång, under förutsättning att vederbörande under hela närmast föregående kalenderår bestritt avlönad tjänstgöring i tullverket, dock att den tid, varunder befrielse från

tjänstgöringsskyldighet åtnjutits på grund av sjukdom, militär tjänstgöring, offentligt uppdrag eller — under en tid av sammanlagt femton dagar — enskilda angelägenheters ombesörjande icke skall räknas någon till last i och för erhållande av ifrågavarande förmån.

Stockholm den 20 maj 1920.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 155.
